

ко мѣко, мѣсо мѣсо, пѣмѣтъ пѣмѣтъ, пѣма
 пѣме, прѣдѣ прѣдѣмъ, пѣдѣ пѣда, пѣтѣ пе-
 тѣ, пѣтѣкъ пѣтѣкъ, пѣтъ пѣтъ, рѣдъ рѣдъ,
 свѣтѣцъ свѣтѣцъ, сѣма сѣме, срѣща срѣща,
 сѣма сѣме, тѣма тѣме, телѣ телѣ, трѣсѣ тре-
 сѣмъ, тѣжкѣ тѣжкѣ, ѿ въ глаголы те во
 вѣри те ѿ трѣти те лица, като стоѣше стоѣ-
 ше, ходѣше ходѣше, поѣше поѣше, ѿздѣ ѿ-
 зѣде, ѿ дрѣги много. Или ако да не ѣ от-
 вѣтнѣвалъ отъ произношеніе то на-а-та ѿ
 ѣ. а то по нѣкое обывновеніе променѣвалъ ѣ
 а ѿ ѣ, на е. Защо то ѿмаме свидѣтельства ѿ-

за старыятъ Славѣнски ѿзѣкъ, потрібно ѣ ѿ да
 знае всѣкѣй какѣ ѣ тѣмъ книга, ѿ кой ѣ той
 Іоаннъ защо то се не нахѣжда сѣкаде. Она се
 надписѣва тѣко: „ІОАННЪ ЕКСАРХЪ БОЛ-
 „ГАРСКІЙ — изслѣдованіе объясняющее исто-
 „рію Словенскаго языка и литературы IX и X
 „(то ѣсть девятаго и десятаго) столѣтій напи-
 „сано Константиномъ Калайдовичемъ — Мос-
 „ква“. Печатана въ 1824 годѣ: Іоаннъ Ёк-
 сархъ (какѣто се ѿзавлѣка въ тѣмъ ѿста та кни-
 га настрѣн. 9.) бѣлъ ѣ современникъ свѣтѣмъ
 Кѣрѣлѣ ѿ Медѣдію оучитѣлѣмъ Славѣнскимъ, кой-
 то са пѣрво ѿзнашѣ ѿ сочинѣли Славѣнски те пи-
 смена ѿ превѣли на ѿ напѣрѣдъ много церкѣвны
 книги на Славѣнскѣятъ ѿзѣкъ. Защо то говори
 тѣко: „Знаменитый преемникъ славы обра-